

Tuomas-kirje joulukuu 2009

Pyhän näkyminen

Kokemukset espanjalaisesta kulttuurista ovat virittäneet ajatuksiani pohtimaan kulttuurien eroja ja uskon ilmaisemisen eroja. Kristillinen perinne näkyy siellä kaikkialla. Enemmistöllä väestöstä on raamatullinen nimi. Kadut julistavat Raamattua: Pyhän Elisabetin kadulta siirrytään Pyhän Elian kadulle ja tavataan ystävä Pyhän Rafaelin aukiolla. Televisiojulkisuudessa ristinmerkin tekevä urheilija on meillekin tuttu – paitsi tuskin Suomesta.

Joulun lähestyminen tuo uuden vahvan elementin Raamatun tapahtumien näkymiseen arjen keskellä. Espanjalaisessa kaupungissa on pieniä ja suuria seimirakennelmia kirkkoissa, kaupoissa (vaikkapa rautakaupassa), kaupungin tiloissa, kodeissa (autotalliin voi rakentaa seimen toistenkin käydä katsomassa). Niissä on toki paljon muutakin kuin seimi. Mukana on koko juutalainen tai espanjalainen kylä toreineen ja lampaineen. Tapahtumat

tihentyvät pyhän perheen esille ottamiseen ja tietäjien lähestymiseen.

Kyselen mielessäni, onko meillä usko niin abstraktia, ettei se näy lainkaan. Missä näkyvät nuoren kulttuurimme juuret muualla kuin juurien repimisessä? Entä meillä uskovilla? Niukkeneeko itse uskokin, jos sillä ei ole toisille näkyviä vahvistuksia? Miten pyhän kunnioitus näkyy meissä? On meilläkin jalot perinteet: oli pyhätoista pidättyminen, oli kirkkoaikana hiljentyminen vaikka kodissa, oli syvä vakavuus pyhien asioiden edessä. Suuri osa tästä kuvataan valitettavasti menneisyyden ilmiönä. Ennen oli pyhä, sitten sunnuntai ja nyt toivotetaan vain viikonloppua.

Seimi antaa nytkin mahdollisuuden nähdä elämän pyhyys. Sen ääressä näkyy Pyhä pienessä ja vaatimattomassa. Jumala tulee meidän oikeaan todellisuuteemme. Katse voi kiinnittyä joko rikkinäisiin puitteisiin tai Jumalan kosketukseen kaiken keskellä. Mihin suuntaan me katsomme ja mitä näemme tänä jouluna?

Erityisesti me miehet suljemme sisäämme niin paljon kuin mahdollista. Toiset voivat arvuutella, mitä meidän sisimmässämme mahtaa olla. Miten sitä osaisi edes raottaa toisille? Kun niin huonosti osaa sanoiksi pukea, niin onneksi on muitakin ilmaisukeinoja. On ristinmerkki, on kirkossa käyminen, on jouluevankeliumin lukeminen ja joulukirkko.

Toinen vieraan ympäristön kokemuksemme on kotonamme ollut katolisen hartauskirjan lukeminen. Ei juurikaan mitään meidän mielestämme väärää korostusta, ei kuviin jäämistä, vaan ohjausta kristittynä elämiseen, Kristuksen käsiksi ja jaloiksi kehottamista. Arki ja pyhä kohtaavat siinäkin, mutta leimallisinta on pyhyys. Kaikissa tunnustuskunnissa voidaan liittyä havaintoon: pyhä on ihminen, jonka lähellä on helpompi uskoa Jumalaan.

Heikki Mäkeläinen

Silloin kun Tuomasmessua aloitettiin...

Osaatko kuvitella, miltä Aleksanterin kirkko näyttäisi ilman seinustoilla olevia rukousalttareita. Viimeksi sellainen tilanne on ollut aprillipäivän aattona vuonna 1990. Seuraavana päivänä vietettiin kirkossa ensimmäistä tamperelaisten toteuttamaa Tuomasmessua, ja oleellisena osana sitä oli ja on edelleen vapaaehtoisten rakentamat rukouspaikat, jotka ovat tukemassa messukävijöitten omaa rukouselämää.

Messun jälkeen kohtasimme ongelman, jota emme valmisteluinnostuksessamme olleet osanneet ennakoita. Mihin seinustoille tuodut alttaripöydät nyt pannaan? Hätäilyymme Pyynikin kirkkoherra Aulis Raunio vastasi ykskantaan, että ne saavat jäädä siihen. Ja siinä ne edelleen ovat.

Mitä mietti kirkkoherra?

Aleksanterin kirkko valikoitui melko nopeasti ja yksimielisesti Tuomasmessujen pitopaikaksi, vaikka muitakin vaihtoehtoja oli esillä. Miltä tuntui kirkkoherrasta, kun kirkkoon pelmahti kymmenittäin vapaaehtoisia touhuamaan uudenlaista messua. He valtasivat koko kirkon muuttaen sakastinkin rauhallisen ilmapiirin kuin muurahaispesäksi.

– Minulle lapsuudenkodista lähtien on ollut luonnollista, että vapaaehtoiset tekevät melkein kaiken. Joku kysyi minulta silloin: 'Kuinka voit meihin näin paljon luottaa', Aulis Raunio kuvaa asennettaan.

– Aleksanterin kirkossa oli myös kuin tilaus Tuomasmessulle. 70-luvun lopulla siellä oli pidetty kirkon täyteen vetäneitä Sanan ja rukouksen iltoja, ja seurakuntien suuri Tässä elämä -tapahtuma viritti tamperelaisissa lisää hengellistä kyselyä. Esirukousten runsas rukoileminen oli tuttua jo näiltä ajoilta.

– Kun Tuomasmessu tuli, siinä ei ollut vieraan tuntuisia aineksia. Ainoastaan musiikki oli erilaista, kuvaa Aulis Raunio uuden messun olemusta. – Tunnistan siinä pitkälti vanhan kirkon elementtejä. Aulis oli yksi niistä tamperelaisista, jotka osallistuttuaan Kirkkopäivillä 1989 helsinkiläisten pitämään Tuomasmessuun - juuri tässä Aleksanterin kirkossa - lähtivät heti miettimään tämän uuden messun tuomista myös Tampereelle.

– Sitä kyllä pelkäsin, että taas muodostuisi jokin uusi liike kirkon sisälle. Mutta niin ei minun mielestäni ole käynyt.

Mitä rukousalttarit ovat!

Sitä mietimme kovasti, sillä ne olivat meille kaikille täysin tuntematonta aluetta. Eikä vastaavanlaisia rukouksen paikkoja varmaan olekaan muualla kuin Tuomasmessussa, joka oli alkanut Helsingissä kaksi vuotta aiemmin. Koko ajatus oli uusi, ja jouduimme miettimään, miltä rukousalttari oikein näyttää, ja kuinka sen voisi toteuttaa. Tamperelaiseksi malliksi muotoutui kankaalla lattiaan asti peitetty tavallinen pöytä. Ja väriskaalana oli Pirkanmaan Kotityön puuvillakankaitten pehmeät värit, jotka hyvin sopivat kirkkotilaan. Muutaman vuoden kuluttua tehtiin pöydän taakse telineet, joihin voi helposti kiinnittää

Aluksi puhuimme 'sivualttareista' Helsingin mallin mukaan. Mutta hyvin pian vaihdoimme nimen 'rukousalttariksi'. Onneksi näin, sillä sana 'sivualttari' voi tuoda mieleen harhaanjohtavia sivumerkityksiä. Tuomasmessussa ne mahdollistavat hyvin erilaisia rukouksen tapoja, jolloin erilaiset ihmiset voivat rukoilla oman persoonallisuutensa ja elämäntilanteensa mukaan.

Kiitos kirkkoherroille

Viimeiset 15 vuotta Pyynikin seurakuntaa luotsannut Jaakko Kenttä jatkoi edeltäjänsä avaraa ja ekumeenista linjaa. Adventtina pidetyssä eläkkeellejäämisjuhlassa paljastettiin Tatsuo Hoshikan maalaama muotokuva. Ja huumori kukoisti, niin kuin tavallista silloin kun Jaakko on paikalla!

Me tuomaat haluamme kiittää siitä tuesta, avarakatseisuudesta, ymmärtämyksestä ja kärsivällisyydestä, mitä olemme kokeneet seurakunnan kirkkoherrojen taholta. Olemme saaneet tilaa - sekä itse Aleksanterin kirkkorakennuksessa että hengellisessä mielessä - tämän erilaisen jumalanpalvelusmuodon toteuttamiseen, jonka uskomme olleen merkittävä koko Tampereen hengelliselle elämälle. Teidän asenteenne on sallinut innostuksen säilyä ja aina uusien vapaaehtoisten päästä turvallisesti mukaan messun toteuttamiseen.

Tiedätkö muuten?

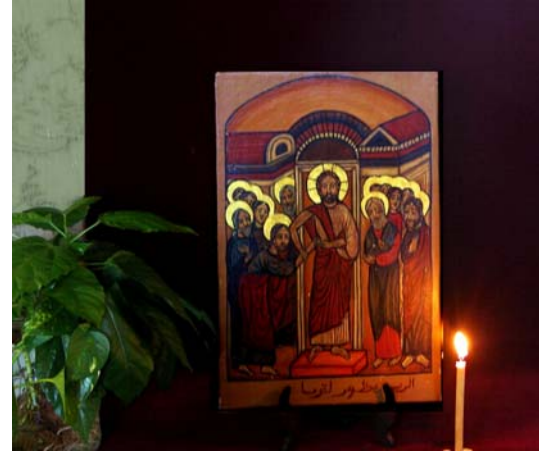
- Alkuvuosina tuomaat siivosivat kirkon maanantaiaamuna messun jälkeen. Tuntui hyvältä olla kirkossa, vaikka siivoamassa. Harjat ja luutut heiluivat ja pölynimuri surisi. Välillä pysähdyttiin, ja Mäkituurin Mara piti harjaan nojaten hartauden. Puhtaudesta oli lyhyt matka hengellisiin ulottuvuuksiin.
- Ensimmäisiin messuihin kerättiin hopeisia ehtoollispikareita eri kirkoista. Mutta jo marraskuussa 1990 otettiin käyttöön keramiikkataiteilija Päivi Väätäiseltä tilatut 600 pikaria ja 6-8 paria ehtoollisastioita. Tuntui itsestään selvältä, että tuomaat haluavat saviset pikarit.
- Vuoden -91 alkaessa, kun kahdeksan messua oli vietetty, oli vapaaehtoisia noin parisataa, päätettiin, että kokeillaan lastenhoitoa ja todettiin, että teehteki messun jälkeen on kutistunut talkoolaisten teeksi kappelissa.
- Timo Takalan kommentti kokouksessa: ”Jälleen vakuutuimme, että tämän messun toki alati muuttuvissa ja kehittyvissä toteutustavoissa on löydetty jotain oleellista jumalanpalveluksen perussävyistä. Väkimäärästä päätellen monet ovat kokeneet samalla tavalla.”
- Jo vuoden vaihteessa 90–91 tehtiin ensimmäinen Tuomas-matka Lappiin. Vuoteen -95 mennessä tehtiin 11 matkaa Vuontispiirille Lapin rauhaan ja upeaan tunturiluontoon sekä ennen kaikkea viikon yhdessäoloon.
- Uudenvuodenaaton -09 messu on 276. tamperelaisten toteuttama Tuomasmessu. Saarisen Timo on vastannut 131 messun musiikista.

Pirkko Tuomisto

Tuomas-ikonin elämysmatka Tampereelle

Satunnaisen matkailijan onnekas sivuaskel

Olimme vaimoni Raijan kanssa käymässä pääsiäisen aikaan v. 1990 Oslossa sisareni luona vierailulla. Kävelimme pääsiäispäivänä kaupungilla. Kaikki ovet tuntuivat lukituilta kunnes näimme, että erään kirkon sivuoovessa oli kyltti, joka kertoi ikoninäyttelystä. Pujahdimme sisään, ja ulos lähtiessämme kainalossa oli kiirastorstain ikoni. Sen oli maalannut Joachim Persoon, koptilainen diakoni, jonka maalaamia olivat kaikki muutkin näyttelyssä esillä olleet ikonit. Käynti näyttelyssä oli ensimmäinen kosketukseni koptilaiseen ikonografiaan.

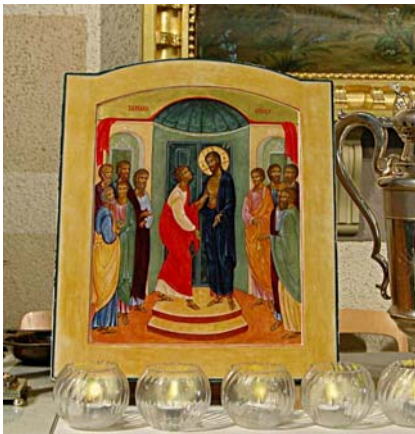
Mitä enemmän katselin kotona uutta ikoniamme, sitä enemmän miellyin siihen. Niinpä otin Oslossa asuvaan sisareni yhteyttä ja pyysin häntä hankkimaan Joachim Persoonin yhteystiedot. Sekin oli merkillistä, että hän onnistui saamaan ne. Kirjoitin hänelle ja kutsuin hänet Tampereelle. Joachim kertoi opiskelleensa Jerusalemissa, työskennelleensä mm. Sudanin pakolaisleireillä ja saaneensa diakonivihkimyksen Kairossa, jossa hän opiskeli ikonimaalausta.

Toukokuussa avattiin NNKY:n Puistosalissa hänen ikoniansa näyttely, josta siis Tuomasmessun ensimmäinen Tuomas-ikoni on peräisin. Tarkkaan ottaen ikoni on nimeltään ”Kristus ilmestyy Tuomaalle”. Ikonin nimi on kirjoitettu arabiaksi. Se on eräänlainen uskontunnustus kuvallisessa asussa. Siinä kuvataan Tuomaan ja Kristuksen kohtaaminen: Tuomas tunnustelee sormillaan Ylösnousseen käsiä ja kylkeä (Joh. 20: 24–29).

Kuvasta toiseen

Ensimmäinen Tuomas-ikoni palveli messussa usean vuoden ajan. Aluksi oli tapana, että rippi-isä tai rippiäiti kantoi ikonia kulkuessa. Sen jälkeen ikoni siirtyi synnintunnustajien kannettavaksi.

En muista enää syytä siihen, miksi Joachimin maalaaman tilalle haluttiin toinen. Oliko se liian vaatimaton vai vierastettiin arabiankielistä kirjoitusta? Samalla myös ikonin käyttöä koskevat tavat taisivat muuttua. Nykyään ikonin saa kannettavakseen joku messun vastuuhenkilöistä. Tuomas-ikonista on tullut yksi Tuomasmessun näkyvistä tuntomerkeistä. Nykyisin käytössä oleva Tuomas-ikoni tilattiin tamperelaiselta ikonimaalari Vivi Ruottiselta. Uuden ikonin maalaustapa on kevyempi ja kuvapinta värikkäämpi, vaikka siinä kuvatut henkilöt ovat samoja: opetuslasten joukko ja kuvan keskellä Tuomas kurottaa kättään Kristusta kohti.

Miksi ikoni?

Tuomasmessu on hengeltään avara, sillä se kutsuu mukaan epäileviä tuomaita, ja se tarjoaa aina mahdollisuuden ripittäytymiseen. Siinä valossa Tuomas-ikonilla on tärkeä sanoma: itsepäinen pitäytyminen uskomaan vain siihen mikä näkyy ja tuntuu muuttuikin uskontunnustukseksi. Tuomas-ikoni rohkaisee ripin käyttöön ja siksi se oli messun ensimmäisinä aikoina ripin vastaanottajan huoneessa. Katumus on arvokas ja lämmin tunne, merkki ihmisen kyvystä kasvaa. Se sulattaa mieltä painavan häpeän ja syyllisyyden. Se on konkreettinen osoitus mielenmuutoksesta.

Mikko Peura

Avoim kirkko – koska Jumala on

Jeesus sanoo: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” Matteus 11:28

Avoimella kirkolla haluamme tehdä oikeutta Herramme ja Vapahtajamme tahdolle. Jokainen syy tulla kirkkoon on oikea. Jokaisesta tulijasta Jumala ilahtuu. Tavoitteena on, että avoimna ei ole ainoastaan ovi vaan myös sydän.

Aleksanterin kirkko on keskellä kaupunkia. Se on monien reittien varrella. Siksi siihen on jokaisen helppo halutessaan poiketa. Silti voi mielessä olla kynnyksiä, vaikka sisälle pääsee nyt myös esteettömästi hissillä.

Kirkkoon voi tulla työn ja kuormien tai minkä tahansa muun asian uuvuttamana. Toki kirkossa usein myös iloitaan. Kirkkoon tuleminen ei automaattisesti poista elämän kipuja. Lähellä pyhää on kuitenkin elämän paras paikka surra ja kapinoida. Myös kiitos ilosta kuuluu sen antajalle. Lähellä pyhää on tarjolla ihmistä suurempi apu, tuki ja turva.

Olen silloin tällöin vuorollani ollut kirkossa päivystävänä pappina. Samaan tapaan olen aikeissa jatkaa. Päivystävänä pappina kirkossa olen ensisijaisesti sinne tulevia varten. Toiset haluavat jutella. Toisille kirkko rukousalttareineen puhuu pappia merkittävämmällä tavalla. Niin on hyvä. Joskus kysyy taitoa mennä puheäänen päähän, joskus taas viisautta pysyä etäämmällä. Toistaiseksi kukaan ei ole pahastunut kysymyksestä; voisinko jotenkin olla avuksi.

Avoimessa kirkossa on käynyt paljon ihmisiä. Toki minulla niin kuin muillakin päivystäjillä on siellä ollut aikoja, jolloin kirkossamme ei meidän päivystäjien lisäksi ole ollut muita. Ainakin minulle myös sellaiset hetket tekevät hyvää. On mahdollista kiertää rukousalttareilla, hiljentyä niiden äärellä ja myös itse kirjoittaa esirukouspyyntöjä. Penkissäkin voi vain istua tai on mahdollista jutella toisen päivystäjän kanssa. Kiireettömyys tekee hyvää toisinaan ylenpalttisen hyörinän keskellä.

Kirkossa on hyvä olla silloinkin, kun siellä ei ole mitään erikseen ilmoitettua tilaisuutta. Joskus tuntuu siltä, että olemme ylijalostaneet tilaisuuskeskeisen toimintamallin. Toisia ja myös omaa itseä voi kuulla jopa paremmin silloin, kun tarjolla ei ole muuta ohjelmaa. Tällä tavoin Avoim kirkko palvelee myös päivystäjää riippumatta siitä, onko hän pappi vai ei. Saaja auttaa antajaa, sairas terveen parantaa.

Kirkon tulevaisuudessa ovat Avoimen kirkon kaltaiset paikat tärkeitä. Toisaalta on mahdollista tulla ilman sen erityisempää syytä ja toisaalta saa tulla juuri siksi, että on erityinen syy. Emme pysty ratkaisemaan erilaisia vaikeita asioita, mutta lupaamme kuunnella. Lupaamme tehdä sen, mitä tavallinen ihminen taidoillaan elämän ainutkertaisena asiantuntijana voi. Meille mahdottomistakin asioista voimme yhdessä puhua Jumalalle. Silloin voi tulla edes astetta levollisempi olo.

Timo Takala

Päivystäjien ajatuksia:

Aloimme haaveilla ”jostakin uudeltaisesta” vierailtuamme kahdesti Tukholman Santa Claran kirkossa. Haave kiteytyi Avoimeksi kirkoksi Tuomas-vastuuryhmän kokouksessa, joka pidettiin vakavissa tunnelmissa samana päivänä kuin Kauhajoen koulusurmat tapahtuivat.

Halusimme alusta asti pitää myös asenteemme avoimena ja antaa Avoimen kirkon toiminnan ikään kuin vapaasti muotoutua. Seikka, jota emme lainkaan osanneet odottaa, on että kirkossa käy paljon lapsia. Aivan joka päivä lähikoulujen oppilaita käy – ehkä mehulla ja keksillä, mutta käy kuitenkin.

Turhaan ei kirkossa ole päivystetty. Otan esimerkiksi lokakuun 09 (olen ehtinyt laskea tilastot vasta siihen asti): kävijöitä kirkossa oli 1313 = 60 päivää kohti. Heidän kanssaan käytiin 93 keskustelua, mikä tarkoittaa vain kirkkovieraan henkilökohtaisista asioista puhumista, ei yleistä juttelua, jota on paljonkin. Kävijämäärä oli enemmän vain heinä- ja elokuussa, jolloin kirkossa kävi paljon ulkomaisia turisteja.

Turhaa ei kirkossa oleminen ole, vaikka ketään ei tulisi. On kuin Jumala olisi lähempänä siellä, missä kaikki muistuttaa Hänen pyhydestään. Ainakin työelämän ja muun hermeettinen kiire saa väistyä.

Päivystys on klo 11–18 kolmessa vuorossa. Niistä viimeisessä on mukana päivystävä pappi, ja sen aikana on rukoushetki klo 17 alkaen.

Olen päivystänyt vain viimeisessä vuorossa, joten esimerkiksi lapsia en juurikaan ole kohdannut. Harmi! Sen luultavasti korvaa rukoushetki, jonka olen kokenut huikeana.

Pirjo Kostainen

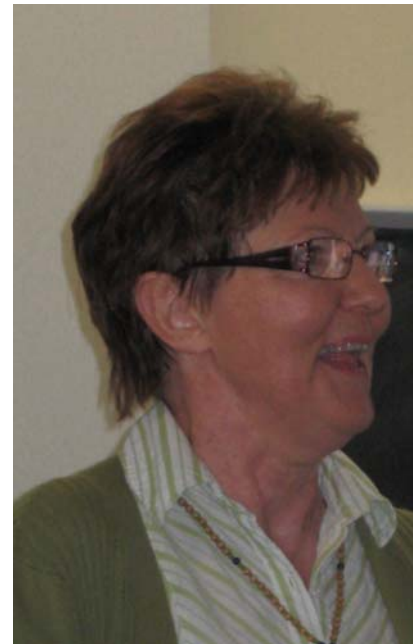
Ryhdyin päivystäjäksi, koska halusin tehdä vapaaehtoistyötä seurakunnassa. Olin alkanut miettiä, mikä on paikkani Tuomasmessun tehtävien lisäksi ja Avoin kirkko tuntui olevan vastaus kyselyyni. Olin kuullut tuomaitten Tukholman-matkoista, mutta Kauhajoen tapahtumat saivat minutkin vakuuttuneeksi, että jotain on tehtävä. Koen, että Jumala on vienyt minua tähän suuntaan, vaikka välillä ihmettelen sitä, että Jumala haluaa käyttää minua, tällaista tavallista maallikkoa.

Avoimen kirkon palvelutehtävässä minua etukäteen pelotti ääneen rukoileminen toisen ihmisen kanssa. Niinpä rukoilin, että en joutuisi rukoilemaan! Olin ehtinyt olla päivystäjänä jo jonkin aikaa ennen kuin tuli tilanne, jossa eräs nainen tuli kiireissään kysymään, onko kirkossa rukouspalvelua. Vastasin hyvin arasti: kyllä. Kun aloimme rukoilla, se olikin yllättävän helppoa.

Avoin kirkko on ylittänyt odotukseni. On ihanaa olla kirkossa ja sen lisäksi voi ehkä olla avuksi toiselle ihmiselle. Joskus ihmisen lähestyminen tuntuu vaikealta; mistä tietää, haluaako hän keskustella vai hiljentyä yksin. Vaikeaa on myös hyväksyä, että en voi auttaa.

Kirkkoon tulee kodittomia ja syrjäytyneitä ja jotkut heistä ovat oppineet selviytymään käyttämällä hyväkseen ihmisten hyväuskoisuutta. Toisaalta tuntuu, ettei yhteiskuntakaan aina tee tarpeeksi. Keitä pitäisi auttaa, keiden tehtävä on auttaa ja missä määrin apua annetaan? Rajan vetäminen ei ole helppoa.

Kaikesta huolimatta päivystäjän työtä tehdessäni haluan uskoa, että kun muistan pyytää apua ylhäältä ja teen parhaani, se riittää.

Kaija Jerkku

Kun elämätilanteeni muuttui sellaiseksi, että minulla on aikaa, aloin etsiä vapaaehtoistyötä. Kirkko tuntui itsestään selvältä vaihtoehdolta. Työurani ajan olin liike-elämän kovien arvojen alla, nyt haluan toisenlaisia. Etsin lisäksi yhteisöä, johon voisin tuntea kuuluvani.

Pitkäaikainen ystäväni, Harri Lahtinen puhui paljon Tuomasmessusta ja kutsui minua sinne. Kuitenkin aika, jonka voisin käyttää vapaaehtoistyöhön, on arkisin ja päivällä. Niinpä Harri kertoi Avoimesta kirkosta. Tulin muutaman kerran hänen päivystysvuorolleen katsomaan, mistä on kysymys. Päivystystehtävä tuntui hyvältä ja lähdin mukaan syyskuun alussa tänä vuonna (2009). Olen myös käynyt tutustumassa paikkoihin ja tilaisuuksiin, joista voin kertoa kirkkovieraille. Tällaisia ovat raamattu- ja rukoushetket kappelissa ja Kryptassa, maanantain raamattuilta Emmauksessa, Finlayson kirkko, Tasku.

Päivystämässä on vaikeinta, jos en saa minkäänlaista yhteyttä kirkkoon tulijaan. Jos hän vain istuu takapenkkiin ja osoittaa, että ei halua puhua. Rukoilen tällaisen ihmisen puolesta itsekseni, ja ääneenkin rukoushetkessä – tietenkin niin, että kukaan ei voi tunnistaa, kenestä on puhe. Tämä ihminen on kuitenkin jo ottanut pienen askeleen ja tullut kirkkoon. Se ei välttämättä ole helppoa. Hienolta tuntuu, kun tällainen ihminen kerta kerralta tulee lähemmäksi ja lopulta alkaa puhua. Tuttavuutta onkin tehty sanattomasti ja monen metrin etäisyys ylittäen.

Antoisinta on, että saan olla tekemisissä ihmisten kanssa. Jos käy niin, että kirkkoon ei tule kukaan, voin hiljentyä itsekseni. Jokainen päivystysvuoro on erilainen. Joka kerta saan enemmän kuin pystyn antamaan.

Kaipaisin enemmän yhteisiä tilaisuuksia, joissa saisin keskustella muiden päivystäjien kanssa ja tutustua niihinkin, joiden kanssa en ole päivystänyt. Päivystäjäjoukosta olen löytänyt etsimäni yhteisön. Päivystäjät ovat mukavia, avoimia ja auttavaisia. On hienoa kuulua tällaiseen joukkoon.

Harri saattoi minut Aleksanterin kirkkoon ja väistyi itse. On kuin hän olisi jättänyt Avoimen kirkon minulle perinnöksi.

Henry Ingraevus

Haluatko tehdä vapaaehtoistyötä muutaman tunnin päivässä silloin kun itsellesi sopii?

Tule päivystäjäksi Avoimeen kirkkoon

Aleksanterin kirkko on avoin ma-pe klo 11–18 siten, että vapaaehtoiset päivystävät kolmen tai kahden tunnin vuoroissa. Jos olet sovussa itsesi ja elämäsi kanssa ja valmis käymään luottamuksellisia keskusteluja vaikeistakin asioista, ota yhteys ja kysy lisää.
Seppo Laaksi 040-5568919 tai Pirjo Kostainen 0400-734054

In memoriam

Tuomasmessun ehtoollisavustaja
ja Avoimen kirkon päivystäjä

Harri Lahtinen

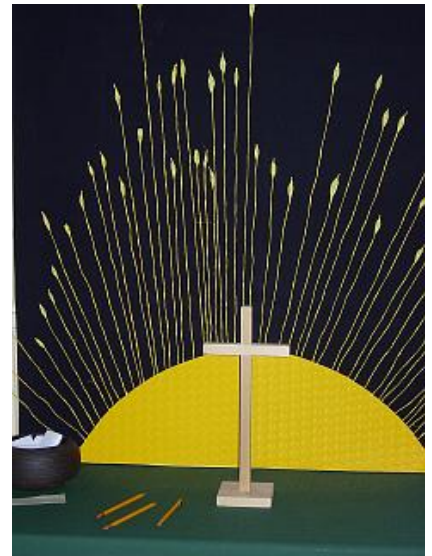
kuoli kotonaan 49-vuotiaan 7. joulukuuta 2009
Kristus, Vapahtaja, ota hänet vastaan.

TUOMASMESSUN JUHLAKEVÄT 2010

Tuomasmessut

- 24.1. Ekumeenisen viikon päätös
- ti 2.2. klo 19 Kanttori-päivät
- 17.2. klo 19 Tuhkakeskiviikko
- 28.2. 1. paastonajan messu
- 21.3. 2. paastonajan messu
- 4.4. pääsiäinen 20-vuotisjuhlamessu
- 25.4.
- 13.5. Helatorstai
- 6.6.
- 25.6. juhannusaatto klo 18 Ilkossa

Tuomaslaulut tutuiksi!

Kolme lauluiltaa Aleksanterin kirkon kryptassa torstaina klo 19 11.2., 25.2. ja 11.3. Illoissa laulattajina Elina Orjatsalo ja Timo Saarinen. Opettelemme ja laulamme seuraavissa Tuomasmessuissa laulettavia lauluja. Olet lämpimästi tervetullut mukaan yhdessä laulamaan!

Tuomaslaulujen toivekonsertti

palmusunnuntaina 28.3.2010 klo 18 Aleksanterin kirkossa. Lauletaan yhdessä messukansan toivelauluja. Tilaisuus on samalla Tuomas-kuoron ja -orkesterin levynjulkaisukonsertti! Kryptassa Tuomas-toiminnan esittelyä ja muuta tapahtumaa.

Ekumeeninen ilta

Tuomasmessun järjestämä ekumeenisen viikon iltatilaisuus
18.1. klo 18 Aleksanterin kirkon kryptassa.

Tuomas-päivä

Lauantaina 13.2.10 Kangasalan Ukinrannassa. Tervetuloa rentoutumaan, juttelemaan ja pohtimaan Tuomasmessun tulevaisuutta.

Ilmoittautuminen su 7.2. mennessä sähköpostitse tai tekstiviestillä.

Leena Hernesniemi leena@hernesniemi.fi p.040 4150550

Kaikille avoimet kevään 2010 maanantai-illat

Emmauksessa Seurakuntien talossa Näsilinnankatu 26

TUOMAS-KOKOUKSET

4.1., 25.1., 8.2., 1.3., 22.3., 12.4., 26.4., 17.5. ja 7.6.

Kokouksissa keskustellaan Tuomasmessun toimintaan liittyvistä kysymyksistä.

Kokoukset alkavat klo 17. Sitä ennen tarjoilua.

RAAMATTU-ILLOISSA

tutkistellaan Efesolaiskirjettä Harri Kuhalammen kanssa yhdessä mieltien ja keskustellen.

18.1. (alkaa klo 16), 15.2., 8.3., 29.3., 3.5. ja 24.5.

Illat alkavat klo 18.

KÄSITYÖILLOISSA

mukavaa puuhaa käsille ja yhdessä tekemisen iloa. Mm.

ristihelminauhojen pujottelua jatketaan. 11.1., 1.2., 22.2., 15.3., 19.4., ja 10.5. Illat alkavat klo 18, mutta voi tulla jo 17 alkaen.

Kotisivultamme

www.Tuomasmessu.net

löydät aina ajallaan ajankohtaista tuoretta tietoa tapahtumistamme.

Esim. jokaisesta messusta saat etukäteistietoa sekä jälkikäteen messuterveisiiä.

Kotisivullamme voit myös tavata erilaisia tuomaita. *Tuomaat kirjoittavat* -palstalla tapaavat joka viikko uuden kirjoittajan.

Eräässä syksyn kokouksessa tupsahti joukkoomme Varpu Haavisto, joka tarjosi meille ihan rahallista tuloa yhteistyöstä Vanhan musiikin Ystävien kanssa. Saamme samalla musiikkihetken, tuntuman marianpäivään ja mahdollisuuden tukea Namibia-projektia.

Tampereen vanhan musiikin ystävät järjestää Maria-aiheisen konsertin

la 20.3.2010 klo 18
Tampereen Vanhassa kirkossa

Mater dolorosa on kolmen merkittävän suomalaisen muusikon, sopraano **Pia Freundin**, gambisti **Varpu Haaviston** ja cembalisti **Assi Karttusen** yhteistyön tuloksena syntynyt Maria-aiheinen konsertti, jossa vanhojen mestarien teosten rinnalla kuullaan kantaesityksenä **Olli Kortekankaan** teos **Pieta**. Teos pohjautuu **Anna Ahmatovan** *Requiem*in runoihin, jotka hän kirjoitti vuosina 1935–40, kun hänen poikansa oli toistamiseen vangittu Stalinin vainoissa. Requiemin runoissa Ahmatovan oma kokemus rinnastuu sekä Marian kärsimykseen että niiden lukemattomien äitien kärsimykseen, joiden lapset on tuhottu vainoissa.

Tarkemmin aiheesta www.vanhanmusiikinystavat.org

Lippuja (25/15€) saa ostaa messujatkoilla kryptassa ja ma-iltaisin Emmauksessa sekä suoraan Irmeli Merikannolta p. 0400-697881. Lippujen hinnasta menee 5€ Tuomasmessun kautta Onandjokwen sairaalaprojektiin synnytysklinikan rakentamiseen.

Yhteystiedoista

Olemme lähettäneet sinulle Tuomas-kirjeen antamaasi osoitteeseen. Toisille se lähetetään katuosoitteeseen tavallisena postilähetyksenä; osalle lähetetään sähköpostiosoitteeseen viesti kirjeen ilmestymisestä. Kumpikin tapa on ihan OK, kumpi vain itse kullekin toimii parhaiten.

Meillä on kirjeen postitusta varten antamasi osoitetiedot. Lisäksi meillä on monien puhelinnumerot, jotta voimme kutsua messutehtäviin niitä, jotka ovat siihen halunsa ilmoittaneet. Kaikkiaan yhteystietolistassamme on lähes 600 ihmistä; monilla heistä tosin aika vajavaiset yhteystiedot. Sähköpostiosoite on asioiden hoidossa kaikkien halukkaiden kohdalla arvokas tieto. Jos et halua, että sinulle soitetaan, tiedoistasi voidaan jättää puhelinnumerosi pois. Saat silloin vain kirjeen. Muutenkin haluamme kuunnella toiveitasi siitä, minkälaisiin tehtäviin esim. messussa haluaisit tulla.

Oheisessa rekisteriselosteessa kerrotaan, mihin yhteystietoja tarvitsemme.

Rekisteriseloste:

Tuomasmessun vapaaehtoisten yhteystietorekisteri sisältää sinne omalla suostumuksellaan merkittyjen henkilöiden osalta seuraavat tiedot tai osan näistä tiedoista: - etunimi ja sukunimi - postiosoite - puhelinnumero - sähköpostiosoite
Rekisterissä olevia tietoja käytetään Tampereella järjestettävien Tuomasmessujen toteuttamista varten. Käytännössä tämä tarkoittaa messujen järjestämiseen liittyvää yhteydenpitoa vapaaehtoisten välillä puhelimitse, sähköpostitse tai muuten postitse. Muuhun tarkoitukseen yhteystietoja ei käytetä ja niitä luovutetaan ainoastaan samassa rekisterissä oleville henkilöille. Yhteystietoja säilytetään paperimuodossa sekä sähköisessä muodossa. Tämän luettelon verkossa olevat tiedot ovat salasanan takana.

Jos et halua yhteystietojasi olevan nimirekisterissämme, niin ilmoita siitä 30.1.2010 mennessä.

Tuomasmessun yhteystiedoista huolehtivat vuoden 2010 alusta alkaen Anna ja Jari Juhola, joihin voit kaikissa yhteystietoasioissa ottaa yhteyttä sähköpostitse jari.juhola@tanmky.fi tai Jarin kännykkään 040-5012744.

Myös tuttujen tuomaitten kautta asiat kyllä hoituvat eteenpäin.

Kirjeen laativat Pirkko Tuomisto (050-4689212) ja Pirjo Kostainen (0400-734054)